

Full diocesà

24 de novembre del 2019

p4 – Cloenda del mes missioner a la catedral de Solsona

p5 – Trobada Diocesana de Vida Creixent

Misteriosa reialesa

De quin estrany i singular reialme
us fèieu Rei, oh, Crist, nostre Senyor?
Les fulles de triomf de cada palma
se us han tornat espases de dolor.

Eixíeu nu de virginals entranyes
i despullat us trobarà la creu.
De llum es despullaven les muntanyes:
de nova llum ja les revestireu.

La mort ens feia a tots reviure.
Oh mort, direu, seré la teva mort!
Esclau d'uns claus, la humanitat feu lliure.

Sortosa culpa, sort de la dissort!

Ni or, ni argent, ni pedres fines
no han coronat la testa d'aquest Rei.
Ni llor, ni roses: solament espines.
Estrany imperi, inexplicable llei.

El món ha vist meravelloses coses:
un arbre sec que lleva fruits divins,
unes espines transformant-se en roses
i terra i mar obrint novells camins.

(Fragment d'un poema de Mn. Camil Geis)

«T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís»

Jesucrist, rei de tot el món / Cicle C

Lectura del segon llibre de Samuel

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà.» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

(5,1-3)

Salm responsorial

Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»
(Salm 121)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspassà al regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats. Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

(1,12-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit.» Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix.» Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus.» Un dels criminals penjats a la creu també li deia insultant-lo: «No ets el Messies? Salva't

a tu mateix i a nosaltres.» Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «Tu, que estàs sofrint la mateixa pena, tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal.» I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne.» Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»
(23,35-43)

«Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist»

Reialesa i creu

Jean Hakolimana, prev.

La festa de Crist Rei va ser instaurada pel papa Pius XI l'11 de març de 1925. Posteriorment se'n va moure la data de celebració, donant-li un nou sentit. Ara fa de frontissa entre l'any litúrgic que acaba i el que comença. Així celebrem Crist com a centre de la nostra història. És l'alfa i l'omega, el principi i la fi. Amb molt encert, l'evangeli d'aquell dia ens presenta Crist clavat a la creu. Lligar reialesa i crucifixió, poder i servei, és un dels grans eixos de la fe cristiana. Tal com ho remarcava J.B Metz fa anys, la fe compleix la seva tasca en la mesura que la veritat que proclama fa saltar els mites en els quals descansa la potència de les injustícies i suscita la sorpresa davant la realitat incomparable de Déu. Un Déu que no serveix per a justificar, sinó per a mantenir l'obertura crítica i enfocar una anticipació sempre millor del Regne. La creu de Jesús participa d'aquesta desmitificació del poder i de la dominació.

Ara bé, correm el risc que l'art i altres usos l'acabin buidant de la seva força performativa i interpel·lant. El mateix Metz advertia que «la creu ja no intranquil·litza ningú, no té cap fibló; ha perdut la tensió del seguiment de Jesús, no crida a cap responsabilitat, sinó que descarrega d'aquesta». De manera que celebrar Crist Rei Crucificat és també recordar tots els crucificats. És una crida a la responsabilitat. És revifar el nostre compromís a sembrar, en nom de Jesús, llavors d'esperança, per sobre de tantes creus que continuen matant. La creu no és una espècie de trofeu que cal exhibir amb orgull, sinó el símbol de l'Amor crucificat de Déu que ens convida a seguir el seu exemple, la gran obertura cap a l'esperança.

La imatge

Diàleg de crucificats, a prop de morir. Després d'haver discutit sobre Jesús de Natzaret, un dels dos se li adreça, el reconeix i li demana lloc en el seu Regne. Fa falta una mirada fina per a expressar fe en el Senyor en aquell moment final i definitiu!

La resposta de Jesús: Avui seràs amb mi al paradís, al lloc de la felicitat. No hem arribat a criminals: podem mirar el futur amb esperança.

Jesús i el bon lladre (1566). Tizià

Agenda

Lit. hores: Setmana II

25 dilluns

—Santa Katerina d'Alexandria
—Sant Gonçal
Dn 1,1-6.8-20/Dn 3,52-56/
Lc 21,1-4

26 dimarts

—Sant Joan Berchmans
Dn 2,31-45/Dn 3,57-61/Lc 21,5-11

27 dimecres

La Mare de Déu de la Medalla
Miraculosa
Beat Ramon Llull
Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28/
Dn 3,62-67/Lc 21,12-19

28 dijous

—Santa Caterina Labouré
—Sant Ruf
Dn 6,12-18/Dn 3,68-74/
Lc 21,20-28

29 divendres

—Sant Sadurní (Serni o Cerní)
—Sant Demetri
—Santa Il·luminada
Dn 7,2-14/Dn 3,75-81/Lc 21,29-33

30 dissabte

—Sant Andreu
—Santes Justina i Maura
Acaba l'Any Litúrgic
Rm 10,9-18/Salm 18/Mt 4,18-22

1 Diumenge I d'Advent, cicle A

—Sant Eloi
Comença desembre, mes consagrat a la Immaculada Concepció
Is 2,1-5/Salm 121/Rm 13,11-14a/
Mt 24,37-44

Cloenda del mes missioner a la catedral de Solsona

Teresa Valero i Melgosa / Foto: Lluís Closa

El dia 2 de novembre va tenir lloc a Solsona la cloenda del mes missioner. La jornada va començar amb una missa a la capella del Claustre de la catedral, presidida pel bisbe Xavier i concelebrada pels rectors de les diferents unitats pastorals. A l'inici es va entronitzar la imatge de santa Teresa de l'Infant Jesús, com a protectora i patrona de les missions; un altre moment significatiu va ser l'ofertori, quan un representant de cada unitat va oferir una espelma encesa. La matinal va continuar amb una sessió de treball amb els rectors i equips de les dotze unitats, a la sala del Bisbe Lasala. En un ambient

distès i mitjançant unes dinàmiques que havia preparat la comissió d'aquesta jornada, els membres dels equips es van anar coneixent i compartiren la seva visió parroquial i el treball que estan fent. El bisbe Xavier també va tenir ocasió de constatar la visió diocesana i d'interactuar amb els equips. El bisbe en la seva xerrada va exposar alguns criteris per a impulsar la pastoral missionera, resumits en quatre paraules: prioritat, oportunitat, disponibilitat i prudència.

Notícia sencera i més fotografies a www.bisbatsolsona.cat.

Noces d'or de Mn. Antoni Quesada

El dia 10 de novembre els feligresos de Viladomiu Vell i Viladomiu Nou van celebrar les noces d'or de Mn. Antoni Quesada i Rodríguez, amb una missa solemne cantada pel grup Vocal V/9 a l'església de Viladomiu Nou. La festa continuà amb un vermut i un dinar a les escoles. A l'hora de les postres es va lliurar al mossèn un quadre amb els dibuixos de les dues esglésies, en agraïment pels serveis que presta a les dues colònies.

Informa: Joan Garcia.

Trobada Diocesana de Vida Creixent

Joan Riu

El dia 29 d'octubre, Cervera va ser la ciutat organitzadora de la 15a Trobada Diocesana de Vida Creixent. La diada va començar amb un esmorzar de benvinguda a la plaça del Fossar, annexa a l'església de Santa Maria, mentre arribaven els participants des dels diferents indrets del bisbat i també de fora d'aquest; en total, unes cent vuitanta persones.

A continuació, dins la parròquia, tingué lloc l'assemblea general. Un dels punts de l'ordre del dia va ser la reelecció de l'actual president, Vicenç Quinquilla, per a un període de quatre anys més.

Presidiren l'acte el bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell; el paer en cap de Cervera, Ramon Augé; el rector de Cervera, Mn. Xavier Romero; el consiliari de Vida Creixent, Mn. Lluís Grifell; el president, Vicenç Quinquilla, i la secretària, Rosa Pedrós.

Va cloure l'acte l'historiador cerverí Armand Forcat amb una conferència sobre els fets més rellevants del passat de Cervera i de Santa Maria. Seguidament es féu un recorregut de l'església de Santa Maria a la de Sant Agustí, on se celebrà l'eucaristia, presidida pel bisbe.

Els seminaristes amb el bisbe en la visita pastoral

El dia 3 de novembre els seminaristes van acompanyar el senyor bisbe en la visita pastoral que està iniciant a la unitat pastoral de Cervera. Fou a la parròquia de Sant Antolí, acompanyats també pel rector d'aquesta, Mn. Gaspar Comellas.

En l'eucaristia, amb un aire acollidor i alegre, ambientat amb el cant de la Coral Vall d'Ondara, el bisbe presentà la forma que tindrà l'actual visita pastoral. Destacà la setmana de desembre que a Cervera reunirà tots els fidels de les diferents parròquies de la unitat. Cada dia oferirà un ensenyament, celebrarà l'eucaristia i compartirà fraternalment l'amistat i l'àpat.

Els seminaristes que van acompanyar el bisbe en aquesta ocasió foren el Jordi, el Jacob, el Josexu i l'Ot. Continuem pregant pels nostres seminaristes i per les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada.

Per què és inviolable el secret de confessió?

Redacció

El sigil sacramental és l'obligació, per part dels confessors, de no manifestar mai allò que és conegut per confessió sacramental.

En cas de ser violat, el sacerdot queda automàticament excomunicat.

A tant arriba la inviolabilitat del sigil que, en cas de negar-se l'absolució a un penitent per indisposat, si s'acosta públicament a rebre la comunió de mà del mateix confessor, aquest ha de donar-la-hi.

Ni al mateix penitent no es pot parlar dels seus pecats fora de la confessió sense llicència seva, que no ha de sol·licitar-se sinó en cas d'excepcional necessitat.

La discreció sacerdotal

Els sacerdots tenen també un secret professional, diferent

del sigil sacramental (com el dels periodistes, metges, advocats...). La informació rebuda en el marc de les seves funcions (rebut confidències de feligresos, presos, alumnes) és secreta, però pot ser revelada en alguns casos extrems (greu perill de cometre's un crim important, etc.).

Finalment, un sacerdot pot escoltar rumors, gent que parla

Recés d'Advent de la Renovació Carismàtica

Predicador: Mons. Joan-Enric Vives. Dia: diumenge 1 de desembre. Lloc: La Balmesiana, Duran i Bas 9, Barcelona 08002. Acolliment: 9,30 h. Hi sou tots convidats!

Informació: www.renovació.cat i Ricard 618 293 992.

en el seu entorn, amics o parents que li expliquen dades, coses que passen o coneixen... Aquestes informacions no estan sotmeses al secret professional, però tanmateix el clergue ha de ser prudent i discret amb aquesta informació.

Les raons

La confessió sacramental constitueix un singular tribunal de misericòrdia, en el qual, per voluntat de Jesucrist, el seu ministre vàlid, el sacerdot, és més que mai un mitjancer –instrumental, encara que necessari– entre el penitent i la gràcia de Déu.

No és el sacerdot qui perdona, sinó que és Déu mateix qui ho fa a través de l'absolució sacramental, sempre que s'hagi guardat en la confessió tota la normativa exigida, com ara el dolor dels pecats, el propòsit d'esmena i el compromís ferm de complir la penitència (això és, la satisfacció pels pecats comesos).

El fet que el veritable destinatari de la confessió sacramental i que el jutge únic d'ella sigui Déu mateix obliga que el sigil sacramental no admeti cap excepció. I per aquest motiu no sigui comparable, encara que aquest també és important, al secret professional, que en casos extrems sí que admet excepcions.

El secret de la confessió no és una obligació imposada des de l'exterior, sinó un requisit intrínsec del sagrament i, com a tal, no pot ser dissolt ni tan sols pel penitent. El penitent no parla al confessor-home, sinó a Déu, per la qual cosa apoderar-se del que és de Déu seria un sacrilegi. Defensar el sigil sacramental és defensar el mateix sagrament, instituït per Crist per a ser un port segur de salvació pels pecadors.

Actualitat de la qüestió

El sagrament de la confessió ha estat protegit durant tota la història de l'Església amb el precepte inqüestionable i sagrat de la inviolabilitat del sigil sacramental. I no han faltat ocasions en què els poders civils hagin pretès afeblir o anul·lar aquesta indispensable inviolabilitat.

Alguna cosa similar s'esdevé ara a Austràlia, Xile, Costa Rica i Califòrnia. Emparant-se en la lloable necessitat de combatre els abusos a menors, s'ha obert un debat injust i altament perillós per a les llibertats religiosa i de consciència. La qüestió ha estat amplificada i manipulada per alguns mitjans de comunicació, que busquen, al seu torn, erosionar, ridiculitzar i fins cancel·lar la praxi de la confessió sacramental. Per aquest motiu la Penitenciera Apostòlica ha publicat una nota al respecte.

Aquest document parteix de l'observació que en la societat actual fortament «mediatitzada», al desenvolupament tecnològic i a la implementació dels mitjans de comunicació no hi ha una correspondència, en general, a un compromís similar amb la recerca de la veritat, sinó més aviat amb el desig morbós que circulin notícies, veritables o falses, amplificades o disminuïdes segons els interessos. Avui tot s'exhibeix, tot ha de ser conegut. En invocar, de fet, el judici de l'opinió pública com a últim tribunal, amb massa freqüència es divulga informació de tota mena, pertanyent també a les esferes més privades i reservades, que inevitablement indueixen –o almenys afavoreixen– judicis temeraris, com també danyen il·legítimament i irremediablement la bona reputació dels altres.

(Article extret de la revista *Ecclesia*, entre altres fonts)

La Pel·lícula

El Irlandés

Dirigida per Martin Scorsese

EUA, 2019. Thriller.
Amb Robert de Niro i Al Pacino.
Per a adults.

Frank Sheeran va ser un veterà de la Segona Guerra Mundial, estafador i sicari que va treballar amb algunes de les figures més destacades del segle XX. És la figura central d'una pel·lícula que esdevé la crònica d'un dels grans misteris sense resoldre del país: la desaparició del llegendari sindicalista Jimmy Hoffa. Un gran viatge pels tèrbols secrets del crim organitzat: els seus mecanismes interns, rivalitats i la seva connexió amb la política.

És considerada una obra mestra de Scorsese, que tracta el gangsterisme amb elevada perspectiva estètica i ètica, en abordar assumptes molt espinosos de la història política, econòmica i social dels Estats Units d'Amèrica.

Glossa

Nou curs, nova Càritas

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Diumenge passat fou la Jornada Mundial dels Pobres. Aquesta jornada, que el Papa vol que sigui una preparació per a la solemnitat d'avui, ens és ocasió per parlar del treball que l'equip de visió diocesà i els responsables de Càritas diocesana volen promoure al llarg d'aquest curs.

El Pla pastoral diu que les Càritas parroquials han de canviar de cultura: "parlem d'atendre els pobres com ho feia Jesús: primer els ajudava en les seves necessitats i després els anunciava el Regne de Déu i el camí de conversió per entrar-hi. Parlem de desitjar que els pobres [...] coneguin Jesús, creguin en Ell, es converteixin i entrin a formar part de la nostra comunitat".

La Diòcesi i Càritas diocesana han fet algunes coses, aquests darrers 7 anys, a favor d'aquest canvi de cultura: promoure la modificació dels Estatuts per a vincular més estretament les Càritas parroquials a llurs parròquies; oferir als més pobres iniciatives de creixement en la fe —pelegrinatges, trobades, grups de fe—, batejades amb el nom de Fratello; promoure uns recessos i formacions que expliquin i impulsin aquesta nova cultura. Hem de reconèixer, però, que encara tenim molt camí per recórrer.

La majoria continuen pensant que Càritas només ha d'ajudar els pobres en les seves necessitats materials i en les seves habilitats laborals. Costa reconèixer que els més necessitats difícilment sortiran de la seva situació si no troben un sentit a la vida, si no descobreixen a la parròquia una família on sentir-se estimats, on experimentar l'amor de Déu que dona forces per a viure d'una altra manera.

La visió diocesana —una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores— reclama que res miri cap altres objectius que no siguin l'evangelització a través de les parròquies. Treballar la visió diocesana a Càritas vol dir dur a terme aquells canvis que permetin que tot sumi en aquesta direcció. Així, doncs, el treball que hem començat cerca establir un pla de treball que faci possible que aquesta cultura sigui una realitat en un termini de temps raonable.

Després d'uns anys de sensibilització, ara cal definir, amb els rectors, els seus equips de visió i les seves juntes de Càritas, un model que faci possible una nova Càritas.

